Написав Самарянка
Середа, 23 червня 2010, 05:12

Яка чудова ніч, крізь вічність сяють зорі,
Замовкло все в молитві мовчазній.
А ми, розтанувши у тихім Божім Слові,
У часі загубились неземнім.

Ми окунулись у Святе Блаженство...
Не зрозуміти це земним єством.
Під ніжний спів небесного Священства
Ми тихо розмовляємо з Христом.
Амінь